

COMENTARI

La Solidaritat de la Premsa

Pocs dies tenim per a posar damunt de la taula temes de tanta transcendència com enclou el títol que encapçala aquestes ratlles. Més poca competència podem tenir encara tractar-lo en forma literària, ja que entrem dintre una activitat que ens és força desconeguda o que hi tenim molt per a aprendre; però com que ara vivim dintre d'un món nou, i les seves coses han de ferir-nos per un caire o altre, ha sigut un grat plaer per nosaltres observar dintre de la Premsa catalana aquesta solidaritat que ens empeny a seguir fent tot allò que sigui en relació a les nostres forces.

I hem trobat aquesta solidaritat moral des del començament de publicar, des de l'instant que ens hem posat en relació directa amb tots els que despleguen idèntica tasca, per mitjà dels nombres dits *de canvi*.

Ben bé que ho són de canvi, perquè amb ells ens arriba una alenada espiritual d'altres pobles o comarques de la nostra terra que fins ahir ens eren poc menys que desconegudes; perquè ara ens lleguim i escrivim amb elements heterogenis en pensars i orientacions, cosa només possible dintre d'aquesta solidaritat moral que comentem.

I és per això també que tots els canvis han retornat. Potser algú que distret en els assumptes quotidians de la publicació no ho ha fet encara. Amb tot, pot dir-se que la nostra fulla, que no té altres mèrits que senzillesa i espontaneïtat, ha entrat a totes les Redaccions i ha sigut ben rebuda.

Igual efecte podem constatar en la Premsa diària

—especialment l'escrita en llengua vernacular— que no tant sols envien edicions de canvi, si no que també reproduïxen fragments dels assaigs que comenten o glosen les nostres coses.

On és, ens preguntem, aquest menyspreu per la Premsa comarcal que en alguns col·legues sovint es comenta?

Una quota imposada per un Comitè o una Cambra professional sense consultar tampoc creiem pugui ésser una ofensa. En períodes d'organització, ens havem trobat socis contribuïents de molts organismes creats oficialment que no han comptat amb nosaltres per altra cosa que per remetre'ns el rebut trimestral. Doncs, no pot ésser oportú accentuar una acusació a tota la Premsa barcelonesa per un fet semblant.

Tampoc ens pensem ésser una excepció. Cap mèrit ni qualitat ens ha posat a l'abric de trobar en la Premsa de la capital una rebuda que no es doni als altres. Ademés que bona part dels seus components han militat en aquestes publicacions que neixen i viuen a fora, sentint per elles viva simpatia, si altre no, perquè en els pobles on surten creix el nombre de lectors per a tota classe de publicacions.

Es probable que la solució de molts problemes que afecten i afectaran a les publicacions diàries i periòdiques, tant de dins com de fora de Barcelona, es trobarà eixamplant aquesta solidaritat moral començada amb els nombres de canvi, fent, ademés, una completa organització dels seus elements a base d'una mútua defensa que ens salvaguardi la independència i actuació professional.

M. GRIVÉ I MASÓ